

Hvidovre-Avedøre Rideklub

Lars Ellgaard · Thursday, October 19th, 1961

Damgården bliver til rideskole

Damgården blev købt af Povl Hansen i 1961 og udlejet til Avedøre Rideskole indtil den 1. april 1963. Herefter købte slagtermester Otto Lau gården og skabte Avedøre Rideskole under navnet A. Lau, der senere blev til Avedøre Rideskole og til sidst Hvidovre-Avedøre Rideklub, som vi kender i dag. Datteren Marian Lau forpagtede Avedøre Rideskole fra 1977 og ejede Damgården fra 1980-1994.

Avedøre Rideskole nedbrændte søndag den 28. september 1986 undtagen ridehuset fra 1964.

Den følgende tekst er et historisk tilbageblik på den gamle Avedøre Rideskole, husket og skrevet af Marian Lau.

Hele historien starter omkring spisebordet i vores lejlighed i Vanløse, hvor jeg boede med min mor og far, der på det tidspunkt havde slagterforretning og møntvaskeri.

Min far var en rigtig igangsætter og havde gennem vores rideundervisning på Ballerup Rideskole fået interesse for selv at starte en rideskole, og da man på det tidspunkt kun havde få ponyer i Danmark og ganske få rideskoler med ponyer, blev en af datidens første ponyrideskoler grundlagt.

I sommeren 1960 startede vi en jagt på en velegnet ejendom, og den viste sig at være ret svært at finde.

Da far havde slagterforretning på Brøndbyøster Torv, var det nærliggende at starte eftersøgningen i Brøndbyøster. Valget faldt på en gård i det gamle Brøndbyøster, hvor der i dag er børnehaven. Der var stald, og vi fik etableret en ridebane, men der var intet ridehus.

Vi bestilte 6 vilde New Forrest ponyer hjem fra England gennem Helge Schwartz fra Amager Ponyklub, 3 vallakker samt 3 hopper, der var i fol.

At få 6 uredne heste hjem fra England i en jernbanevogn var en særlig oplevelse. De var bange for mennesker, og vi måtte fange dem i jernbanevognen med bådshager. De 3 hopper og den ene vallak red jeg selv til, og de 2 andre vallakker blev sendt ud i byen til tilridning.

Udover de 6 fra England købte vi 2 ponyer her i Danmark. Trigger, der lagde sig ned, hver gang man bad den om noget, den ikke havde lyst til, og Doctor, der led af kronisk hoste.

Så manglede vi blot en mand til at passe hestene. Verner Olsson blev manden, der kom til at følge os igennem en årrække. Han var travmand og havde arbejdet på travbanen både som træner, kusk og hestepasser. Det første halve år gik med forberedelser til rideskolens start. Vi fik 3 dejlige føl: Bingo, Bambina og Chock, så da vi var klar til rideskolestart 1. april 1961 havde vi 11 ponyer, og der kom flere til efterhånden.

Blandt det første hold ponyer, der kom hjem fra England, var blandt andet Fonteyn. Han kom med hjem i togvognen i stedet for en anden vallak, der stak af umiddelbart før afrejsen.

Da kontrakten lød på 6 ponyer, altså 3 hopper og 3 vallakker, måtte man se sig om efter en stedfortræder, og til alt held for os, blev det en af de bedre med fine aner.

Fonteyn er en historie for sig. Han opnåede i sin levetid at blive "Dansk Mester" både i dressur og i spring. Lis Pedersen vandt mesterskabet på Fonteyn i ridebanespringning, og nogle år senere vandt Lars Jørgensen mesterskabet i dressur. Fonteyn har også været på det danske hold til Europamesterskabet for ponyer med Ulla Poulsen, men dette førte dog ikke til nogen medaljer. Fonteyn har i Avedøre Rideskoles historie været den mest berømte hest, selvom vi igennem årene haft mange gode heste.

At starte en rideskole op helt fra bunden er ikke let, så i begyndelsen var al ridning gratis, da ponyerne ikke var "begynderheste". Det drejede sig i første omgang om at lære ponyerne at gå rundt efter hinanden og lade være med at smide børnene af.

Stigbøjler var bandlyst, så da vi efter ca. et års tid skulle til at bruge bøjler, kunne børnene slet ikke finde ud af det. Så snart de så deres snit til det, blev bøjlerne smidt, og de følte sig straks på hjemmebane.

Da efteråret nærmede sig, var det på tide at se os om efter andre faciliteter, da det ville være vanskeligt at drive rideskole uden ridehus en vinter igennem. Efteråret 1961 flyttede hele menageriet fra Brøndbyøster og til Damgården i den gamle Avedøre Landsby overfor gadekæret, hvor der i dag er andelsboliger. Det var en 200 år gammel gul 4-længet stråtækt gård samt en lade, der kunne fungere som ridehus. Selve flytningen foregik ved, at børnene red ponyerne til de nye omgivelser, fyllene blev trukket bagved de voksne heste og alt andet løsøre (der var ikke så meget dengang), blev kørt bagefter i vores bil.

På det tidspunkt var Byvej kun en smal landevej med grøfter i begge sider. Der kørte ingen busser, så togstationen i Brøndbyøster var vores nærmeste offentlige transportmiddel. Laden, som vi brugte til ridehus, lå der, hvor Byvej i dag løber, og vores ridebane lå parallelt ved siden af. For enden af laden havde vi en dejlig lille stald med 3 store bokse samt plads til et par små ponyer i spiltov. På den anden side af Byvej havde vi en dejlig stor springbane.

Året efter, i 1962, fik vi besked på, at vejen skulle udvides, og den skulle gå lige igennem vores ridehus. Denne ekspropriation var netop årsag til, at der var økonomi i, at et af de første mindre ridehuse blev bygget.

27 hold med 15 ryttere om ugen

Det var kun de store rideetablisser, der dengang havde ridehuse. De mindre steder måtte nøjes med en gammel lade eller en udendørs ridebane. I 1964 stod ridehuset færdigt, og der kom rigtig gang i rideskolen. Allerede i løbet af det første år i Avedøre afviklede vi 27 ugentlige hold, og på de fleste hold var der mellem 12 og 15 ryttere. Vi havde allerede over 25 rideskoleheste og ponyer. Avedøre Rideskole har altid været stedet, hvor alle slags mennesker kom, og det sociale samvær førte i flere tilfælde til livslange venskaber, der endnu i dag - bliver dyrket. Det er en af hovedårsagerne til den succes rideskolen har haft gennem tiden.

Rideklubben blev stiftet

1964 var året, hvor det første landsdækkende pony-ridestævne blev afviklet. Vi syntes det kunne være morsomt at invitere ponyklubber fra Jylland og Fyn og prøve kræfter med dem. Ganske vist havde vores daværende konkurrenceryttere meldt sig ind i Sportsrideklubben for der at deltage i de første rigtige ponystævner, men det var meget lokalt omkring København, så man kendte intet til rytterne fra det øvrige land. Ridestævnet blev en stor succes, men vi fik Dansk Rideforbund på halsen, for man ikke måtte afholde landsdækkende ridestævner, der ikke var i klubregi.

Netop denne begivenhed var medvirkende til, at en gruppe ryttere og forældre blev enige om at starte en rideklub. Medstifterene af klubben var bl.a. Birger Granager, Ole Simonsen, Tage Vogelsang, Jens Bach Petersen og min far Otto Lau.

Det første klubmøde blev afholdt i stalden på "Stevnsbogård". Jeg var ikke selv til stede, så jeg kan ikke referere nærmere om forløbet, men så vidt jeg husker, blev Jens Bach Petersen klubbens første formand. Han afløstes senere af Tage Vogelsang, der dengang havde lejemålet på Stevnsbogård. Rideklubbens start var samtidig start på en dejlig tid med mange invitationer til lokale stævner for vores ryttere.

De mange stævner

I omegnen var der mange små klubber, der var interesserede i et samarbejde helt nede på rideskoleplan. Vi lavede specielle programmer, som alle kunne ride i dressur, og i springning gravede vi forhindringerne ned, så næsten alle, øvede som uøvede, kunne deltage. Ridestævnerne startede næsten altid med dressur lørdag, rytterfest om aftenen og springning om søndagen.

Avedøre Rideklub afholdt tre vintertræningsstævner, hvor der også var deltagere fra nabo-rideklubberne. Derudover blev der altid afholdt et forårsstævne og et efterårsstævne på springbanen på den anden side af Byvej. Først senere fik vi lov at leje banerne på Stavnsbjergvej.

Fastelavn, efterårsjagten og Ottos fødselsdag

Til Fastelavn begyndte vi, efter tøndeslagningen til fods, at afholde ringridning, i mange tilfælde med trækkere til de mindste ryttere. Dette var næsten altid en succes, da det ofte viste sig, at det ikke altid var den bedste rytter der vandt, men den med det

bedste øjemål.

På et tidspunkt var det også populært at ride rundt til forskellige mål, det kunne være til ryttere, der boede i nærheden, det kunne være til Jens Bach, der boede på Bakkegården i Brøndbyøster, og det kunne være til et af kommunens plejehjem. Rytterne var udklædt, og der vankede altid lidt godter til både ryttere og heste.

Af aktiviteter må også nævnes efterårsjagterne på stubmarkerne, som blev afsluttet med opløb efter rævehalerne, der sad på skuldrene af to ryttere, der red som "ræve". Disse opløb kunne være meget underholdende og til tider meget vilde, men rytterne nød den "vilde" jagt.

Avedøre Rideskole var en rideskole med faste traditioner. En af de faste traditioner var min fars fødselsdag den 28. november. Denne dag benyttede vi til at vise de færdigheder frem, de forskellige ryttere havde fået i årets løb. Blandt andet blev der redet kvadrille med 8 ekvipager! Det var mange ryttere for vores ridehus, der kun var 16 x 36 m, men det gik alligevel. Af opvisninger kan også nævnes en meget fin 'pas de deux' til blomstervalsen af Tchaikovsky med to af vores bedste ponyekvipager. Min far blev altid meget rørt, og han elskede at sidde oppe på kontoret i ridehuset og nyde opvisningen.

Julemåneden på rideskolen var altid noget særligt

Børnene fik lov til at pynte op i stalden, så man til tider ikke kunne se hestene for glimmer, gran og nisser. Hestene havde julekalendere med gulerødder og andet guf i, men ofte var det væk før beregnet, da hestene ikke selv var klar over, at det hele ikke skulle spises på én gang.

Det store juletræ i midten af ridehuset blev altid sat op dagen før sidste søndag i advent, for denne dag blev der afholdt julefest for børn og heste. Jeg mindes stadig dansen om juletræet, hvor hestene var udklædt med røde nissehuer, og det var altid hestepasserne, der trak hestene rundt om træet. Sidste ridetime før jul skulle der leges. Fantasien var stor, for der er mange måder at lege til hest på. Kongeløber, Seksdagesløb, ja jeg kan dårlig huske alle legene, men en ting husker jeg tydeligt. Der var altid ryttere, der havde større mod end andre, og dette blev vist til jul, når der skulle springes uden sadel og uden hovedtøj med hænderne ud til siden. Jeg tror ikke, at der er så mange i dag, der tør det, men det var der dengang.

Der var altid ridning juleaftens dag, men 1. juledag holdt vi lukket, så 2. juledag var hestene meget friske. Alle de ryttere, der havde lyst kunne møde op 2. juledag.

Først blev juletræet plyndret, derefter blev det lagt ned. Så blev der bygget en bane, og så gik det løs. Alle, der havde mod og lyst på det, fik en hest at springe på, og det var ikke kedeligt at se på, for det skete af og til, at en måtte bide i græsset.

Jeg kan blive ved i det uendelige med erindringer fra rideskolens tid så...

Husket og skrevet af Marian Lau

Den store brand

I 1986 brændte Damgårdens bygninger med undtagelse af ridehuset. Efter branden skrev Hvidovre Avis, lokalavisen for Hvidovre og Avedøre, d. 1. oktober 1986:

Får rideskolen lov at fortsætte?

Hvidovre kommune skal godkende en nyopførsel af Avedøre Rideskole, der i søndags brændte ned til grunden. Alle 34 heste blev reddet, men 2 kattekillinger omkom i flammehavet på den stråttækte gård. Brandårsagen ikke fastlagt.

Så længe vi ikke stryger flaget, kører vi videre. Og vi vil godt understrege, at undervisningen fortsætter allerede i dag...

Det sagde Søren Lemming og Marian Lau i mandags, dagen efter deres hjem og arbejdsplads - Avedøre Rideskole - var brændt ned til grunden.

Indehaverne af Avedøre Rideskole - Søren Lemming og Marian Lau gik nedtrygt bort mens brandvæsenet forsøgte at få bugt med ilden i søndags. Men de var begge enige om at køre skolen videre allerede dagen derpå.

Det eneste der for alvor bekymrer os i dag, er at vi ikke ved om kommunen vil give os lov til at fortsætte med en genopbygget rideskole. Sagen er den, at gården har fået lov at ligge i byzonen, fordi den var skønnet bevaringsværdig. Så vidt vi er blevet orienteret, kan kommunen nu nægte en genopførsel, fordi man ikke må nyopføre skolen som erhverv i byzonen. Men mon ikke vi møder velvilje hos politikerne? Vi holder trods alt et sted med mellem 400-500 børn og unge beskæftiget fra morgen til aften, siger Marian Lau.

Marian Lau har hos sit forsikringsselskab fået bekræftet, at rideskolen er tilstrækkeligt forsikret. Vi nytegnede gudskelov forsikringen for 2 år siden...

Parret udtrykte i øvrigt stor taknemmelighed for den enestående hjælp alle beboere i området plus enkelte tamiler fra den nærliggende asyллеjr har ydet. Størstedelen af parrets indbo blev reddet.

Foreløbig kan familien bo i 4 campingvogne på gården, stillet til rådighed af ISS-rengørings-selskab. KTAS har udlånt telefoner, og landsbyens beboere har hjulpet med tøj. Brandårsagen var endnu ikke fastlagt tirsdag formiddag.

(citat slut)

Damgården blev genopbygget, men uden stråtag og var atter klar til brug for rideskolen og beboelse den 1. februar 1988.

Fra den 13.juli 1990 blev Damgården udlejet som rideskole til Avedøre Rideskole indtil januar 1993.

Marian Lau boede i en periode i Storegade 13, som på et tidspunkt havde tilhørt Damgaardens tillige med Storegade nr. 15 og 17.

Efter branden og genopbygningen af Damgården og ophævelsen af forpagtningen af Damgården som Avedøre Rideskole, havde Marian Lau gjort sig nogle overvejelser om, at sælge Damgården evt. til boligformål og der var kontakt til et firma B.88 Byggeadministration i Nivå om byggeri af andelsboliger.

Rideklubben havde sit hovedkvarter på Damgården men brugte Skelgården og området ved Stavnsbjergvej til træning og opvisning. Rideklubben holdt også til i lokalerne på Skelgården.

Der var således både heste og beboelse på Damgården til oktober 1994, og hermed startede omdannelsen af Damgården fra rideskole til 17 private andelsboliger med nybygning af 8 gårdhuse og med 9 boliger på gården samt et stort fælleshus. Herefter var klubben i eksil på Byvej 98.

Det ny Ridecenter - Hvidovre-Avedøre Rideklub - ved Stavnsbjergvej

En ny Rideskole og Ridecenter i Avedøre blev derfor rejst d. 22 februar 2002.

I bidende kulde og hylende snestorm blev der holdt rejsegilde på det nye ridecenter ved Stavnsbjergvej. Tredive gæster havde trodset elementernes rasen for at fejre begivenheden.

Arkitekt Finn Persson fra den kommunale ejendomsafdeling bød velkommen og opfordrede gæsterne til at forsyne sig med kaffe eller øl mens man ventede på Peter Lougart, der på afbud holdt åbningstalen.

Han takkede alle involverede parter, arkitektfirmaet, entreprenøren, teknisk forvaltning og ikke mindst rideklubbens ledelse for det store arbejde, der blev lagt for dagen, siden det første spadestik blev taget af borgmesteren. Netop i forbindelse med dette spadestik var der protester fra de lokale beboere på Stavnsbjergvej, da de frygtede den tunge trafik, der ville komme i forbindelse med byggeriet.

Nu, i 2002, står taget og væggene på selve ridehallen plus vægge og tagspær på de omkringliggende bygninger færdige. Bl.a. på staldbygningen, der når det hele er færdigt vil kunne huse 12 ponyer og 16 store heste.

En gruppe unge piger sad højt til hest i ridehuset, lige fra en meget lille Shetlandspony til et par store heste. Ridehallen har internationale dimensioner, så man kan være med i konkurrencer. Det er en smukt tegnet ridehal, der kan blive rammen om mange kommende stævner. Det nye Ridecenter bliver en værdig afløser for Damgården som Avedøre Rideskole.

Det nye ridecenter blev indviet d. 13. september 2002 af borgmesteren med stor deltagelse af borgere og ryttere fra rideskolen. Ridebanen var allerede blevet taget i brug, og under den store indvielse var eleverne glade og ivrige i gang med ridetræningen. Hvidovre-Avedøre Rideklub kunne med stolthed indbyde til stort rideshow og fest i den nye ridehal lørdag d. 5. oktober 2002.

Det bliver et stort arbejde at videreføre de mange gode tanker og spændene visioner

som ligger bag det nye ridecenter og rideskolen samt at vedligeholde dette smukke område i årene fremover.

Adresse: Hvidovre-Avedøre Rideklub Avedøre Slettevej 7C 2650 Hvidovre

Se Rideklubbens hjemmeside: www.hvr-rideklub.dk

This entry was posted on Thursday, October 19th, 1961 at 9:43 am and is filed under
You can follow any responses to this entry through the [Comments \(RSS\)](#) feed. Both
comments and pings are currently closed.